

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3095/2023-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Darijo Bosilj, OIB: 29423111866 iz Garešnice, Kralja Tomislava 6, zastupan po punomoćniku Bojanu Doneski, odvjetniku u Daruvaru, protiv tuženika Porsche Mobiliti d.o.o. za usluge, OIB: 36514183925, Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 2, zastupan po punomoćniku Tomislavu Buliću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. srpnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e:

"I Utvrđuje se da je nišetna odredba Ugovora o kreditu broj: 01956 zaključenog dana 18. travnja 2008. godine između tužitelja DARIJA BOSILJ iz Hrastovca, Kralja Tomislava 6, OIB: 29423111866, kao korisnika kredita i tuženika PORSCHE MOBILITI d.o.o. Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 21, OIB: 36514183925 kao davatelja kredita, u dijelu članka III. Ugovora o kreditu broj: 01956 i to točke 9.1. pripadajućih uvjeta ugovora o kreditu, a koja odredba glasi: "Visina mjesečnih obroka kredita podliježe prilagodbi zbog promjene ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojbi, kao i promjene uvjeta refinanciranja, koji su temelj kalkulaciji, kao i u slučaju promjene propisa, nadalje u slučaju donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela, koja neposredno ili posredno imaju sličan učinak. Pod navedenim uvjetima može biti promijenjena nominalna godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna stopa na kredit." a preko ugovorene kamatne stope u iznosu od 5,79% godišnje.

II Utvrđuje se da je nišetna odredba Ugovora o kreditu broj: 01956 zaključenog dana 18. travnja 2008. godine između tužitelja DARIJA BOSILJ iz Hrastovca, Kralja Tomislava 6, OIB: 29423111866, kao korisnika kredita i tuženika PORSCHE MOBILITI d.o.o. Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 21, OIB: 36514183925 kao davatelja kredita, u dijelu članka II. Ugovora o kreditu broj: 01956 kojom je iznos kredita ugovoren u valuti CHF i to točke 5.1. pripadajućih uvjeta ugovora o kreditu, a koja odredba glasi: "Sve novčane obveze koje proizlaze iz Ugovora, ako su izražene u CHF, ispunjavaju se plaćanjem u kunama prema prodajnom tečaju za devize Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, za CHF vrijedećem na dan plaćanja.

III Nalaže se tuženiku Porsche Mobiliti d.o.o. Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 21, OIB: 36514183925 da tužitelju Dariju Bosilj iz Hrastovca, Kralja Tomislava 6, OIB: 29423111866, s osnova preplaćenih redovnih kamata isplati ukupan iznos od 52,29 EUR sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 14%

godišnje do 30. lipnja 2011. godine, po stopi od 12% godišnje počam od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena počam od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena počam od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine, a od 1. siječnja 2024. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče na iznos od:

- 0,41 EUR počam od 29. kolovoza 2009. godine do isplate;
- 0,42 EUR počam od 29. listopada 2009. godine do isplate;
- 0,42 EUR počam od 1. prosinca 2009. godine do isplate;
- 0,77 EUR počam od 19. siječnja 2010. godine do isplate;
- 0,66 EUR počam od 29. siječnja 2010. godine do isplate;
- 0,66 EUR počam od 2. ožujka 2010. godine do isplate;
- 0,66 EUR počam od 30. ožujka 2010. godine do isplate;
- 0,68 EUR počam od 29. travnja 2010. godine do isplate;
- 0,67 EUR počam od 29. svibnja 2010. godine do isplate;
- 0,68 EUR počam od 29. lipnja 2010. godine do isplate;
- 0,72 EUR počam od 29. srpnja 2010. godine do isplate;
- 0,70 EUR počam od 31. kolovoza 2010. godine do isplate;
- 0,74 EUR počam od 29. rujna 2010. godine do isplate;
- 0,73 EUR počam od 29. listopada 2010. godine do isplate;
- 0,71 EUR počam od 30. studenog 2010. godine do isplate;
- 0,75 EUR počam od 21. prosinca 2010. godine do isplate;
- 0,79 EUR počam od 29. siječnja 2011. godine do isplate;
- 0,76 EUR počam od 1. ožujka 2011. godine do isplate;
- 0,77 EUR počam od 29. ožujka 2011. godine do isplate;
- 0,75 EUR počam od 29. travnja 2011. godine do isplate;
- 0,76 EUR počam od 31. svibnja 2011. godine do isplate;
- 0,82 EUR počam od 29. lipnja 2011. godine do isplate;
- 0,80 EUR počam od 14. srpnja 2011. godine do isplate;
- 0,90 EUR počam od 9. kolovoza 2011. godine do isplate;
- 0,92 EUR počam od 16. rujna 2011. godine do isplate;
- 0,82 EUR počam od 18. listopada 2011. godine do isplate;
- 0,82 EUR počam od 15. studenog 2011. godine do isplate;
- 0,82 EUR počam od 17. prosinca 2011. godine do isplate;
- 0,83 EUR počam od 19. siječnja 2012. godine do isplate;
- 0,84 EUR počam od 18. veljače 2012. godine do isplate;
- 0,84 EUR počam od 22. ožujka 2012. godine do isplate;
- 0,83 EUR počam od 1. svibnja 2012. godine do isplate;
- 0,84 EUR počam od 19. svibnja 2012. godine do isplate;
- 0,84 EUR počam od 24. srpnja 2012. godine do isplate;
- 0,84 EUR počam od 30. kolovoza 2012. godine do isplate;
- 1,67 EUR počam od 4. listopada 2012. godine do isplate;
- 0,83 EUR počam od 20. listopada 2012. godine do isplate;
- 0,83 EUR počam od 13. studenog 2012. godine do isplate;

- 0,83 EUR počam od 20. prosinca 2012. godine do isplate;
 - 0,84 EUR počam od 18. siječnja 2013. godine do isplate;
 - 0,82 EUR počam od 16. veljače 2013. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 19. ožujka 2013. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 17. travnja 2013. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 17. svibnja 2013. godine do isplate;
 - 0,81 EUR počam od 18. lipnja 2013. godine do isplate;
 - 0,81 EUR počam od 17. srpnja 2013. godine do isplate;
 - 0,82 EUR počam od 22. kolovoza 2013. godine do isplate;
 - 0,82 EUR počam od 1. listopada 2013. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 23. listopada 2013. godine do isplate;
 - 1,66 EUR počam od 14. prosinca 2013. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 10. siječnja 2014. godine do isplate;
 - 0,84 EUR počam od 18. veljače 2014. godine do isplate;
 - 0,84 EUR počam od 18. ožujka 2014. godine do isplate;
 - 0,84 EUR počam od 24. travnja 2014. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 29. svibnja 2014. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 1. srpnja 2014. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 21. kolovoza 2014. godine do isplate;
 - 0,83 EUR počam od 2. listopada 2014. godine do isplate;
 - 5,59 EUR počam od 1. studenog 2014. godine do isplate;
- u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku Porsche Mobiliti d.o.o. Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 21, OIB: 36514183925 da tužitelju Dariju Bosilj iz Hrastovca, Kralja Tomislava 6, OIB: 29423111866, na ime tečajne razlike isplati iznos od 4.734,81 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 14% godišnje do 30. lipnja 2011. godine, po stopi od 12% godišnje počam od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od jedne godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunata za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena počam od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena počam od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine, a od 1. siječnja 2024. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja teče na iznos od:

- 2,57 EUR počam od 29. listopada 2008. godine do isplate;
- 12,59 EUR počam od 4. prosinca 2008. godine do isplate;
- 9,67 EUR počam od 30. prosinca 2008. godine do isplate;
- 20,86 EUR počam od 31. siječnja 2009. godine do isplate;
- 23,76 EUR počam od 19. ožujka 2009. godine do isplate;
- 25,08 EUR počam od 2. travnja 2009. godine do isplate;
- 21,77 EUR počam od 8. svibnja 2009. godine do isplate;
- 20,07 EUR počam od 6. lipnja 2009. godine do isplate;
- 46,65 EUR počam od 29. kolovoza 2009. godine do isplate;
- 17,25 EUR počam od 29. listopada 2009. godine do isplate;
- 15,78 EUR počam od 1. prosinca 2009. godine do isplate;

- 32,20 EUR počam od 19. siječnja 2010. godine do isplate;
- 19,86 EUR počam od 29. siječnja 2010. godine do isplate;
- 22,10 EUR počam od 2. ožujka 2010. godine do isplate;
- 22,30 EUR počam od 30. ožujka 2010. godine do isplate;
- 29,36 EUR počam od 29. travnja 2010. godine do isplate;
- 26,26 EUR počam od 29. svibnja 2010. godine do isplate;
- 29,25 EUR počam od 29. lipnja 2010. godine do isplate;
- 40,61 EUR počam od 29. srpnja 2010. godine do isplate;
- 36,65 EUR počam od 31. kolovoza 2010. godine do isplate;
- 49,47 EUR počam od 29. rujna 2010. godine do isplate;
- 43,82 EUR počam od 29. listopada 2010. godine do isplate;
- 39,22 EUR počam od 30. studenog 2010. godine do isplate;
- 52,78 EUR počam od 21. prosinca 2010. godine do isplate;
- 65,59 EUR počam od 29. siječnja 2011. godine do isplate;
- 56,63 EUR počam od 1. ožujka 2011. godine do isplate;
- 60,07 EUR počam od 29. ožujka 2011. godine do isplate;
- 51,60 EUR počam od 29. travnja 2011. godine do isplate;
- 56,53 EUR počam od 31. svibnja 2011. godine do isplate;
- 74,68 EUR počam od 29. lipnja 2011. godine do isplate;
- 68,90 EUR počam od 14. srpnja 2011. godine do isplate;
- 102,52 EUR počam od 9. kolovoza 2011. godine do isplate;
- 108,93 EUR počam od 16. rujna 2011. godine do isplate;
- 74,32 EUR počam od 18. listopada 2011. godine do isplate;
- 77,18 EUR počam od 15. studenog 2011. godine do isplate;
- 75,80 EUR počam od 17. prosinca 2011. godine do isplate;
- 79,32 EUR počam od 19. siječnja 2012. godine do isplate;
- 83,37 EUR počam od 18. veljače 2012. godine do isplate;
- 82,28 EUR počam od 22. ožujka 2012. godine do isplate;
- 80,40 EUR počam od 1. svibnja 2012. godine do isplate;
- 81,14 EUR počam od 19. svibnja 2012. godine do isplate;
- 83,12 EUR počam od 24. srpnja 2012. godine do isplate;
- 81,60 EUR počam od 30. kolovoza 2012. godine do isplate;
- 161,60 EUR počam od 4. listopada 2012. godine do isplate;
- 77,96 EUR počam od 20. listopada 2012. godine do isplate;
- 80,88 EUR počam od 13. studenog 2012. godine do isplate;
- 79,26 EUR počam od 20. prosinca 2012. godine do isplate;
- 81,41 EUR počam od 18. siječnja 2013. godine do isplate;
- 76,51 EUR počam od 16. veljače 2013. godine do isplate;
- 78,63 EUR počam od 19. ožujka 2013. godine do isplate;
- 80,10 EUR počam od 17. travnja 2013. godine do isplate;
- 78,68 EUR počam od 17. svibnja 2013. godine do isplate;
- 74,07 EUR počam od 18. lipnja 2013. godine do isplate;
- 71,70 EUR počam od 17. srpnja 2013. godine do isplate;
- 74,89 EUR počam od 22. kolovoza 2013. godine do isplate;
- 76,72 EUR počam od 1. listopada 2013. godine do isplate;
- 79,63 EUR počam od 23. listopada 2013. godine do isplate;
- 157,34 EUR počam od 14. prosinca 2013. godine do isplate;
- 79,55 EUR počam od 10. siječnja 2014. godine do isplate;
- 82,48 EUR počam od 18. veljače 2014. godine do isplate;
- 83,16 EUR počam od 18. ožujka 2014. godine do isplate;
- 82,87 EUR počam od 24. travnja 2014. godine do isplate;
- 80,77 EUR počam od 29. svibnja 2014. godine do isplate;
- 532,67 EUR počam od 1. srpnja 2014. godine do isplate;

- 39,17 EUR počam od 21. kolovoza 2014. godine do isplate;
 - 39,83 EUR počam od 2. listopada 2014. godine do isplate;
 - 281,02 EUR počam od 1. studenog 2014. godine do isplate;
- u roku od 15 dana.

V Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, počam od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, u roku od 15 dana.”

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženikom dana 18. travnja 2008. godine sklopio Ugovor o kreditu broj: 01956 (U daljnjem tekstu: Ugovor o kreditu). Ugovorom o kreditu tuženik je tužitelju dao na korištenje kredit u iznosu od 23.041,50 CHF. U protuvrijednosti domaće valute uz valutnu klauzulu vezanu sa stranu valutu švicarski franak (CHF). Predmetni kredit bio je namjenski i to za kupnju osobnog automobila marke ŠKODA FABIA COMBI AMBIENTE 1.2 12V, s rokom otplate 84 mjeseci odnosno 7 godina. U Ugovor o kreditu, uz valutnu klauzulu u CHF, tuženik je ugradio i uglavak kojim je ugovorena redovna kamatna stopa koja je kroz čitavo vrijeme trajanja ugovorne obveze bila promjenjiva i to na osnovu jednostrane odluke tuženika, a o kojoj odredbi, jednako kao i o odredbi o valutnoj klauzuli, se nije posebno, pojedinačno pregovaralo. Kao što je navedeno pod toč. 1. ove tužbe, tuženik je u Ugovor o kreditu ugradio odredbe kojima je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze bila promjenjiva i to isključivo na osnovi jednostrane odluke tuženika. Tužitelju nisu bili poznati bilo kakvi parametri na osnovu kojih se kamatna stopa mijenja, niti mu je bilo rečeno na koji način i temeljem čega se kamatna stopa mijenja, kao niti što u samom Ugovoru o kreditu nije bilo navedeno od čega se sastoji promjenjiva kamatna stopa, koji je njezin fiksni, a koji varijabilni dio, niti bilo što, što bi određivalo promjenjivu kamatnu stopu, niti mu je isto dano do znanja na bilo koji drugi način. Tužitelj ni na koji način nije mogao utjecati na odredbe Ugovora o kreditu odnosno na uvjete pod kojima je Ugovor o kreditu zaključen, odnosno radi se o tipskom ugovoru prilikom čijeg sklapanja tuženik koristi svoju poziciju, te stranci kao korisniku kredita daje u ruke gotov proizvod, a ne daje mu bilo kakvu mogućnost utjecanja na sadržaj takvog ugovora, što je bio slučaj i sa Ugovorom o kreditu sklopljenim između tužitelja i tuženika. Nadalje, tužitelju nije dana nikakva mogućnost utjecaja na sadržaj Ugovora o kreditu odnosno ni na koji način nije mu dana mogućnost pojedinačnog pregovaranja o uvjetima ugovora, kako o promjenjivoj kamatnoj stopi, tako ni o valuti u kojoj je kredit odobren - CHF. Isto tako tužitelj nije dobio potrebna objašnjenja o svim rizicima uzimanja predmetnog kredita, nije obaviješten, niti su mu dani do znanja svi rizici koji proizlaze, ne samo iz tzv. promjenjive kamatne stope, već i iz valute u kojoj je kredit odobren - CHF. Zbog takvog postupanja tuženika prilikom zaključenja Ugovora o kreditu uglavci Ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi, kao i o valuti švicarski franak (CHF) protivni su kogentnim odredbama članka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu kao i za vrijeme njegovog izvršavanja, s time da je posljedica nepoštenosti tih ugovornih odredaba, njihova ništetnost sukladno sada važećem odredbama čl. 59. Zakona o zaštiti potrošača. O ništetnosti odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi Ugovora o kreditu izjasnio se je Trgovački sud u Zagrebu u presudi broj: P-1401/12 od 4. srpnja 2013. godine, a koja presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj:

PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine, a kojom je u ponovljenom postupku, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, povodom tužbe u kolektivnom sporu, konačno i pravomoćno odlučio o ništetnosti ugovornih odredaba o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Donošenjem posljednje presude Visokog trgovčakog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine nedvojbeno je utvrđeno da je sedam tuženih banaka postupalo nepošteno kada su u ugovore o kreditima glavnice kredita vezale uz valutu švicarski franak, a koje odredbe su prosječnom svim rizicima koji proizlaze iz ugovaranja takve ugovorne odredbe, a isto je tako pravomoćno odlučeno da su i odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi također nerazumljive, bez jasnih parametara na koji se način kamatne stope mijenjaju, bez mogućnosti pojedinačnog pregovaranja o konkretnoj odredbi ugovora koja se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu, a slijedom čega je takva odredba nepoštena, a u konačnici i ništetna. Iako se gore navedene presude TS Zagreb i VTSRH primarno odnose na sedam tuženih banaka u kolektivnom sporu, situacija iz kolektivnog spora je gotovo identična konkretnoj situaciji budući da je tuženik iz ovog spora prilikom zaključivanja Ugovora o kreditu postupao jednako nepošteno kao i sedam tuženih banaka iz kolektivnog spora. Radnje banaka iz kolektivnog spora identične su radnjama tuženika u trenutku zaključivanja i izvršavanja Ugovora o kreditu, a koje radnje se svode na nuđenje korisniku kredita tipskog ugovora po principu "uzmi ili ostavi", bez bilo kakve mogućnosti utjecaja na sadržaj ugovora, nemogućnost odnosno nepostojanje pojedinačnog pregovaranja o bilo kojoj odredbi Ugovora o kreditu, pa tako niti o odredbi koja se odnosi na valutu i promjenjivu kamatnu stopu te neinformiranje korisnika o svim rizicima koji se vežu uz valutnu klauzulu švicarski franak odnosno uz promjenjivu kamatnu stopu. Istovjetno postupanje banaka sankcionirano je presudama donesenim u kolektivnom sporu te nema nikakve zapreke da se iste primjene i na konkretan slučaj iako kreditor nije jedna od tuženih banaka, ali je u svojoj srži njegovo postupanje prilikom zaključenja i izvršavanja Ugovora o kreditu isto odnosno istovjetno. Polazeći od pravila da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene protiv tuženog trgovca, korisnik kredita ima pravo tužbom postaviti zahtjev prema tuženiku kao kreditoru za utvrđivanjem ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu koje se odnose na vezanje glavnice uz valutu švicarski franak (CHF), te u odnosu na odredbe o promjenjivim kamatnim stopama, kao i za isplatom - vraćanjem (restitucijom) svega onoga što je tuženik više primio na osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu. Temeljem dostavljene dokumentacije tuženik se je obratio stalnom sudskom vještaku Marineli Vuković koja je sačinila Nalaz i mišljenje i to samo u odnosu na pretplatu po osnovi tečajne razlike, dok zbog nedostatka dokumentacije nije sačinila izračun pretplate nastale temeljem povećane kamatne stope.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor zastare na cjelokupno potraživanje tužitelja. Naime, na zahtjev tužitelja za isplatom primjenjuje se petogodišnji zastarni rok prema pravilima za povrat plaćenog (stečenog) bez osnove, što znači da rok zastare za svaki pojedini obrok počinje teći od dana uplate istoga. Kako je posljednji obrok temeljem Ugovora isplaćen još 2014. godine, a tužba je podnesena 2023. godine, sasvim je jasno da je cjelokupno potraživanje tužitelja u zastari, obzirom da tužba nije podnesena unutar petogodišnjeg zastarnog roka. Također, tuženik naglašava da unutar petogodišnjeg zastarnog roka protiv tuženika nije pokrenut nikakav postupak pred sudom ili drugim nadležnim tijelom koji bi doveo do učinka prekida zastare. Tuženik ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Tuženik osporava primjenu odredaba Zakona o zaštiti potrošača na predmetni ugovorni odnos i ističe da tužitelj nije pretrpio nikakvu štetu. Usprkos istaknutom

prigovoru, tuženik se opreza radi očituje na tužbu te u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik sve ugovore u okviru svog poslovanja sklapa u dobroj vjeri te u potpunosti informira drugu ugovornu stranu o svim bitnim ugovornim odredbama. Kako nema ništetnih odredbi Ugovora, nema niti osnova za donošenje presude kojom se tuženiku nalaže da nešto isplati tužitelju. Tužitelj se u tužbi poziva na odredbe Zakona o zaštiti potrošača, koju primjenu na konkretan slučaj tuženik u cijelosti osporava te ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Dodatno, kad bi se ZZP i primjenjivao, tuženik ukazuje na odredbu čl. 84. (ZZP/03) te istovjetnu odredbu u članku 53. trenutno važećeg ZZP-a, koja ne dopušta ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. U konkretnom slučaju, tuženik smatra da su sve odredbe Ugovora jasne, lako razumljive i uočljive, pa da stoga nisu ispunjeni niti osnovni kriteriji za raspravljanje o nepoštenosti takvih odredbi. Opreza radi, premda u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za raspravljanje o nepoštenosti ugovornih odredbi, tuženik ističe da su sve ugovorne odredbe u skladu sa zakonskim odredbama te suprotno tvrdnjama tužitelja ne predstavljaju odredbe kojima bi bila narušena ravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana. Tuženik je održavao učestale edukacije svojih prodavača i prodajnih predstavnika te uvijek isticao kako prilikom sklapanja ugovora s valutnim klauzulama postoji rizik radi promjene tečaja, a na koji tuženik ne utječe, ali korisnici kredita tog rizika moraju biti svjesni. Štoviše, tuženik je nevezano za bilo koju valutu nudio jednake uvjete za sklapanje ugovora o kreditu. Tuženik ističe da je tužitelj u potpunosti imao mogućnost sklopiti ugovor s valutnom klauzulom u eurima – što nije učinio. Tuženik u bitnom ističe kako je valutna klauzula izriekom dopuštena i legitimna ugovorna odredba. Nakon što je valjana ugovorena, valutna klauzula ne može postati ništetnom zbog kretanja tečaja kune prema stranoj valuti tijekom trajanja ugovornog odnosa. Kretanje tečaja kune prema nekoj stranoj valuti ne može se smatrati protivnom Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, pa ne može ni valjana ugovorenu valutnu klauzulu i ugovor u cijelosti naknadno učiniti ništetnom. Nadalje, tužitelj tvrdi kako je predmetni Ugovor sklopljen isključivo na njegovu štetu, ali prednosti koje su ostvarene u razdoblju do 2011.g. ne smatra „problematičnima“ jer je kao korisnik kredita u tom razdoblju bio u boljoj poziciji od korisnika kredita koji su u tom razdoblju zaključili ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u eurima ili kunske kredit. Štoviše, tuženik ističe kako je zakonodavac Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (dalje u tekstu: ZID ZPK) u čl. 19. st. 3. izriekom isključio već otplaćene kredite. Naime, razlog isključenja već otplaćenih kredita se očituje u cilju zakonodavca kojim je nastojao otkloniti neravnotežu koja je nastala između ugovornih stranaka, a na štetu potrošača, tj. očigledno je kako je zakonodavac smatrao kako korisnici CHF kredita koji su svoje kredite već isplatili nisu pretrpjeli nikakvu štetu, odnosno kako između potrošača i vjerovnika nije postojala znatna neravnoteža na strani potrošača, kao i u konkretnom slučaju između tužitelja i tuženika koji je svoj kredit isplatio u cijelosti prije donošenja ZID ZPK. Na takvu problematiku upozorava i redovita profesorica na katedri za Građansko procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. sc. Aleksandra Maganić u svom članku koji je objavljen 05.03.2021.g. na web stranicama Informatora. Tuženik posebno ističe da je tužitelju, kao i ostalim klijentima tuženika u predmetnom razdoblju, ponuđeno sklapanje ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u eurima i u švicarskim francima te odluku prepustio tužitelju koji je, dakle, imao mogućnost pregovaranja. Tužitelj je taj koji je odabrao ugovor s valutnom klauzulom u CHF umjesto u EUR, a tuženik nikada nije provodio poslovnu praksu kojom bi se djelatnike tuženika i/ili partnere tuženika upućivalo da klijentima prezentiraju samo proizvode tuženika u jednoj valuti, pa tako ni ugovore o kreditu samo u CHF. Valja napomenuti i da je tuženik prije, tijekom i nakon 2008. godine, kada je sklopljen

predmetni ugovor o kreditu, sa svojim klijentima redovito sklapao ugovore s valutnom klauzulom u eurima i nije bilo zapreke da upravo takav ugovor sklopi i tužitelj. U odnosu na tvrdnje o neinformiranosti tužitelja o značenju valutne klauzule u valuti CHF, tuženik ističe da se, pored činjenice da je tuženik tužitelja informirao o rizicima promjene tečaja, ujedno radilo o javno dostupnoj i općepoznatoj informaciji koja je sustavno bila objavljivana godinama prije zaključenja Ugovora u nizu novinskih članaka i radijskih emisija. Usprkos navedenome, tuženik je tužitelja u potpunosti informirao o značenju valutne klauzule u CHF, dok je tužitelj bio taj koji je odabrao upravo navedenu valutu. Pritom tuženik napominje da tužitelj ničim ne dokazuje da je riječ o unaprijed formuliranom ugovoru koji je sastavljao isključivo tuženik. Tuženik je, povrh svega, upravo na traženje klijenata i zbog zahtjeva tržišta u ponudu uveo i ugovor s valutnom klauzulom u CHF, objašnjavajući svakom kupcu i klijentu kako predmetna valuta nije stabilna te da nipošto ne može garantirati njezinu stabilnost. U odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev. Tuženik u cijelosti osporava visinu isplate koju tužitelj potražuje u točki II. i III. petita. Uopće je nejasno na koji je način tužitelj došao do tog izračuna i zašto uopće smatra da bi mu tuženik trebao navedeni iznos isplatiti. VII. Tuženik nije dioničko društvo te nema vlastiti kapital. Tuženik ističe kako nema vlastiti kapital te se za svaki pojedini kredit s valutnom klauzulom u CHF zaduživao od banke sa sjedištem u Republici Austriji koja mu je navedeni iznos isplaćivala upravo u valuti CHF. Navedeni iznos je potom isplaćen tužitelju što ne mijenja činjenicu da se na traženje tužitelja tuženik također zadužio u CHF valuti te je navedene iznose vraćao, također prema aktualnom tečaju CHF-a. Dakle, ne samo da se tuženik zaduživao u CHF-u, nego je to činio i putem banke sa sjedištem u Republici Austriji pa stoga postoji i međunarodni element, a sve na zahtjev i traženje tužitelja. Tuženik ukazuje da nije bio stranka u postupku pokrenutom temeljem kolektivne tužbe udruge Potrošač, a koji postupak se vodio protiv osam točno određenih banaka. Tužitelj se u tužbi poziva na utvrđenja i odluke iz postupka temeljem kolektivne tužbe udruge Potrošač i isto navodi kao dokaz da je tuženik postupao nepošteno pri sklapanju predmetnog ugovora. Pravna utvrđenja i odluke iz spomenutog postupka nemaju apsolutno nikakve veze s ovdje tuženikom. Tuženik ne samo da nije bio tužen kolektivnom tužbom udruge Potrošač, već uopće nije banka niti pripada bankarskom sektoru. Kao pravna osoba se u cijelosti razlikuje od banke jer je društvo s ograničenom odgovornošću, a ne dioničko društvo te nema vlastiti kapital, odnosno nema vlastiti novac te se stoga u slučaju odabira financiranja u CHF valuti, i sam zaduživao u istoj valuti i iznose vraćao prema važećem tečaju CHF-a. S tim u vezi, tuženik ukazuje na odredbu čl. 502.c ZPP-a kojom je propisano kako se fizičke i pravne osobe mogu, u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu, pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Dakle, obzirom tuženik nije bio stranka u postupku, niti je utvrđeno kako je svojim postupanjem ili propuštanjem tuženik povrijedio zaštićene interese, presude se ne mogu primijeniti na ovaj konkretan slučaj, već protiv točno osam određenih banaka. Tuženik osporava tvrdnje tužitelja kako je odredba o promjeni kamatne stope nepoštena i da ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci samog tuženika te da je u ugovor uglavio niz nepoštenih odredbi.

Tužiteljeve tvrdnje su u potpunosti promašene i paušalne te tuženik nikako nije svojevrijedno određivao promjenu kamatne stope, već u skladu s točno određenim parametrima koji uopće niti nisu ovisili o njemu, niti je time tuženik stekao ikakvu korist. Kako je već i sam tužitelj naveo, predmetni ugovor sadrži odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi te točno definirane parametre na temelju kojih dolazi do promjena kamatne stope. Tuženik nije banka, nije dioničko društvo i nema svoj kapital te je bio obveznik plaćanja PDV-a. Do promjene kamatne stope je dolazilo

radi zakonskih izmjena Zakona o PDV-u, tj. jer su se stope PDV-a mijenjale na temelju odluke zakonodavca. Naime, kamatna stopa sastoji se od dva dijela - fiksnog i varijabilnog, koji ovisi o kretanju referentne tržišne kamatne stope za određenu valutu, u ovom slučaju LIBOR te porezu i drugim davanjima, a koje uopće ne ovise o jednostranoj volji tuženika. Kamatna stopa mijenjana je isključivo u skladu s izmjenama poreznog zakonodavstva te izmjenama tromjesečnog LIBOR-a na koje tuženik nije imao nikakav utjecaj. Dakle, iznos varijabilnog dijela kamatne stope, koji se mijenjao u skladu s prethodno navedenim, ne predstavlja prihod tuženika. Tuženik pritom ističe kako PDV nije prihod tuženika nego prihod državnog proračuna Republike Hrvatske tako da bilo kakav rast kamate nije bio prihod tuženika, stoga ga tužitelj ne može potraživati od tuženika. Ukoliko tužitelj smatra da je nešto preplatio na osnovu promjene kamatne stope, utoliko bi trebao tužiti Republiku Hrvatsku. Prema čl. 272. Zakona o obveznim odnosima činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. U Uvjetima ugovora o kreditu, koji je sastavni dio ugovora o kreditu, u čl. 9.1. navedeno je: „Visina mjesečnih obroka kredita podliježe prilagodbi zbog promjene ili uvođenja novih poreza, davanja i pristojbi, kao i promjene uvjeta refinanciranja, koji su temelj kalkulaciji, kao i u slučaju promjene propisa, nadalje u slučaju donošenja odluka ili mjera nadležnih tijela, koja neposredno ili posredno imaju slični učinak. Pod navedenim uvjetima može biti promijenjena godišnja kamatna stopa na kredit, kao i efektivna godišnja kamatna stopa na kredit. Visina obroka je promjenjiva i ako se cijena vozila promijeni prije isplate kredita Trgovcu.“ Slijedom iznesenog, predmetni ugovor sadrži sve bitne, zakonom propisane elemente te su odredbe istog ugovora jasne, razumljive, odredive te u cijelosti u skladu sa zakonskim odredbama, stoga nije došlo do neravnoteže u pravima i obvezama između stranaka. Slijedom svega navedenog, predlaže se odbiti u cijelosti tužbeni zahtjev uz nalog tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u presliku Ugovora o financijskom leasingu broj: 02836 od 1. kolovoza 2008. godine, nalaz i mišljenje financijskog vještaka Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o., iskaz tužitelja, zapisnici s ročišta te priležeći podnesci stranaka.

4. Nesporo je među strankama da su sklopile Ugovor o financijskom leasingu broj: 02836 od 1. kolovoza 2008. godine prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita stavio na raspolaganje kredit s valutnom klauzulom CHF u iznosu od 20.169,68 CHF u protuvrijednosti kune na dan isplate.

5. Sporna je osnovanost utvrđenja ništetnosti valutne klauzule, ništenost promjenjive kamatne stope zastara potraživanja u odnosu na valutnu klauzulu i visina tužbenog zahtjeva.

6. Prigovor zastare potraživanja koji ističe tuženik je neosnovan jer zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323 st. 1 ZOO-a kao posljedice utvrđenja djelomične ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti ove sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Ovaj predmet spora nema direktni učinak kolektivne tužbe za zaštitu interesa potrošača, a koji se odnosi u pogledu prigovora zastare na restitucijski zahtjev.

7. Iz iskaza tužitelja proizlazi da kada je bio u Auto kući u Popovači "Auto Sandro", a radi kupnje auta morao je ići po određene papire i nakon toga je u Auto

kući dobio ugovor kojeg je pročitao. Nitko mu ništa nije objašnjavao o kamatnoj stopi i o tečaju valutne klauzule, a niti mu je ponudio niti jedan drugi kredit osim u CHF. Navodi da kada je bio kod bilježnika da ni on nije objašnjavao i rekao je da se anuiteti kredita moraju plaćati. Navodi da je bio zadovoljan sa početnim mjesečnim anuitetom, a nakon toga je drastično rastao mjesečni anuitet. Navodi da tuženik nije dostavljao nikakve dopise o povišenju mjesečnog anuiteta a niti zašto je podignut. Navodi da nije bio kod tuženika radi toga jer im je sjedište bilo u Zagrebu. Auto je koristio za osobne potrebe. Nije imao prijavljen na vozilo firmu ili obrt, sam je plaćao mjesečne anuitete. Navodi da mu nije bilo poznato da se tečaj može mijenjati mjesečni anuitet.

8. Sud je iskazom tužitelja utvrdio da je zaposlenik tuženika svojim klijentima pojašnjavao specifičnost valute CHF u njihovim ugovorima o kreditima te se nije pojedinačno pregovaralo o ugovornim odredbama, a prema odredbi čl. 49 st. 1 ZPP-a ako se nije pojedinačno pregovaralo o ugovornim odredbama ugovorne odredbe smatraju se nepoštenom ako je suprotno načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer su navedene odredbe bile unaprijed formulirane od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, osobito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoj standardno ugovora trgovca. Stoga je tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg zakona o zaštiti potrošača i to čl. 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama zakona o zaštiti potrošača po čl. 96. i 97. i suprotno odredbama čl. 322., 323. i 324. Zakona o obveznim odnosima. Prema odredbi čl. 1. St. 3. Direktive vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. godine o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima kojom je u čl. 10. st. 2. propisano da se primjenjuje na sve ugovore sklopljene nakon 31. prosinca 1994. godine te će se nepoštenim uvjetima smatrati one jednostrane odredbe koje suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuju značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Opća klauzula nepoštenosti odnosi se na ugovornu odredbu koja mora biti takva da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo i mora postojati značajna neravnoteža u stranačkim pravima i obvezama te se protiviti načelu savjesnosti i poštenja.

9. Ugovorne odredbe o promjenama kamatnih stopa predmetnog ugovora su ništetne jer se nije pojedinačno pregovaralo te su uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. u odnosu na promjenjivu redovnu kamatu u skladu s jednostranim odlukama tuženika je nepoštena i ništetna, jer su se kamatne stope podizale na temelju svojih internih akata, bez unaprijed ugovorenih jasnih parametara i metoda izračuna čime je stvorena znatna neravnoteža na štetu potrošača a u odnosu na valutnu klauzulu utvrđeno kako je tuženik u razdoblju od 10.09.2003. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe, u odnosu na ugovornu valutnu klauzulu koja glavnica je vezana za švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora nisu kao trgovci potrošača u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnog ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana stoga je tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg zakona o zaštiti potrošača i to čl. 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama zakona o zaštiti potrošača po čl. 96. i 97. i suprotno odredbama čl. 322., 323. i 324. Zakona o obveznim odnosima. Sud je utvrdio iskazom tužitelja da se na tužitelja primjenjuje Zakon o potrošačima jer je tužitelj potpisao ugovor kao fizička osoba-

potrošač, te mu je zaposlenik tuženika predložio kredit u CHF i da je najpovoljniji i najstabilniji i nitko mu nije objasnio što se tiče valutne klauzule, a niti mu je zaposlenik tuženika objasnio rizik promjene tečaja valutne klauzule, a posebno iz razloga jer HNB monetarnom politikom u tom vremenskom razdoblju nije štitio promjenu tečaja valute CHF u protuvrijednosti kune. Sud zaključuje da tuženik predloženim dokazima nije dokazao da je tužitelju djelatnik tuženika, a prije sklapanja navedenog ugovora, objasnio rizik povećanja valutne klauzule, imajući u vidu da je teret dokazivanja o obaviještenosti potrošača na bankama, tuženik nije dokazao da su tužitelju prilikom pregovora pružene cjelovite informacije u pogledu značaja i posljedica ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima i promijenive kamatne stope a prema odredbi čl. 221 a ZPP-a. Sud zaključuje da se o predmetnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo da je nastala značajna neravnoteža u pregovaračkim položajima, a što je protivno načelu savjesnosti i poštenja te je predmetna ugovorna odredba nepoštena. Prema čl. 1111. st. 1. ZOO-a kada dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakona, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi. Sud je utvrdio da je predmetna ugovorna odredbe u odnosu na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu ništetne stoga se u ovom slučaju primjenjuje čl. 1111. st. 1. ZOO-a jer je tuženik nepošteno stekao bez osnove utuženi iznos.

10. Prema nalazu i mišljenju financijskog vještaka Petre Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještak daje mišljenje na postavljene zadatke. Pod pretpostavkom da se tijekom otplate kredita vezanog uz valutu CHF u razdoblju otplate nije mogla mijenjati kamatna stopa ni tečaj: Ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta kamatne stope te rast tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, u razdoblju otplate kredita iznose 4.787,10 EUR (Tabela 3, stupac '10') od kojeg iznosa je tužitelj preplatio na ime promjene kamatne stope iznos od 52,29 EUR te je preplatio zbog rasta tečaja iznad tečaja koji je vrijedio prilikom isplate kredita iznos od 4.734,81 EUR. Ukupan iznos koji je tužitelj manje platio posljedično na pad tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita ukupno iznosi 7,91 EUR (Tabela 3 stupac '13'). Ukupno više plaćeno zbog promjene kamatne stope u razdoblju od početka otplate kredita do kraja utuženog razdoblja iznosi ukupno 52,29 EUR. Ukupno više plaćeno između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja za valutu CHF na dan isplate kredita (iznosi su korigirani za iznos razlike sadržan u razlici obveza koje proizlaze iz promjena kamatnih stopa), uzevši u obzir i rast i pad tečaja u razdoblju od početka otplate kredita do kraja utuženog razdoblja iznosi ukupno 4.726,90 eur.

11. Stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje financijskog vještaka i očitovanja, u odnosu na izračun, stoga je sud isti uzeo u obzir prilikom odlučivanja o visini tužbenog zahtjeva.

12. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je svoje vještačenje iznio savjesno i u skladu pravilima i vještine prema čl. 258. ZPP-a.

13. Budući da je sud utvrdio da je u odnosu na tečaj valutne klauzule ništetna u dijelu sadržane u ugovoru u čl. 5. toč. 1., u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu u dijelu sadržane u ugovoru 9.točka 1 , jer je protivna odredbi čl. 81., 82., 90., 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača prema odredbi čl. 322., 323. i 324. ZOO-a, sud je dosudio tužitelju iznos na ime stjecanja bez osnove iznos 4.771,13 eur u odnosu na

preplaćenu valutnu klauzulu (čl. 1111. ZOO-a koji je u svezi s čl. 1115. ZOO-a), dosudio iznos 52,29 eura u odnosu na preplaćenu kamatnu stopu u dijelu a sve to ,na mjesečne iznose sa zakonskim zateznim kamata tekuće od svakog pojedinog preplaćenog iznosa pa sve do isplate, a prema čl. 29. st. 2. ZOO-a koji je u svezi s čl. 183. ZOO-a. U odnosu na tijek zakonskih zateznih kamata tuženik je nepošteni stjecatelj jer je povrijedio prava i interese tužitelja jer stečeno bez osnove i ako je stjecatelj nepošten zakonska zatezna kamata teče od dana stjecanja, te odgovara za tijek zakonskih zateznih kamata od dana stjecanja svakog pretplaćenog iznosa, a prema čl. 1115. ZOO-a, s obzirom da se radi o povratu stečenog bez osnove jer tuženik je bio nesavjestan i morao je znati da su sporne odredbe predmetnog ugovora protivne prisilnim propisima radi izostanka mogućnosti pregovaranja od strane potrošača o pojedinačnim odredbama i moguće posljedice znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja.

14. Sud je dosudio parnični trošak tužitelju temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a u iznosu od 1.568,08 eur, koji se sastoji od: tužba 100 bodova, ročište 8.05.2024. g. 100 bodova, ročište 15.01.2025. g. 100 bodova, podnesak 27.01.2026. g. 100 bodova, ročište 8.07.2026. g. 100 bodova, a što ukupno iznosi 1.000,00 eur za rad odvjetnika prema OT, PDV 250,00 eur, trošak financijskog vještačenja 450,00 eur, trošak sudske pristojbe na tužbu 53,23 eur, trošak sudske pristojbe na presudu 180,00 eur.

U Zagrebu, 25. rujna 2026.

Sudac:
Saša Bušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- tužitelju po pun
- tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-3088d-b0cde**

Kontrolni broj: **0d86b-091f9-cbc9d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.